

РЕШЕНИЕ

№ 140

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 08 юни 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети май, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. к.н.а.х.д. № 128 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „****“ ООД, гр. Перник срещу решение №232/30.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 59 по описа на съда за 2011 г.. С атакуваното решение е потвърдено НП № 0106948/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, а наложеното наказание е явно несправедливо, тъй като извършеното нарушение е маловажно. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се от адв. Сотиров с пълномощно по делото. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата ТД на НАП – София, офис Перник не се явява. Представява се от ю. к. Кирилова–пълномощник по делото. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е основателна, тъй като е налице непълнота в правната квалификация на нарушението, което е съществено процесуално нарушение и е довело до накърняване правото на защита на наказаното лице, поради което решението на районния съд, както и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

Административен съд - Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че жалбоподателят не е подал в срок до 31.03.2010 г. дължимата по

чл. 92, ал. 2 от ЗКПО годишна данъчна декларация. Нарушението е установено от инспектор по приходите на 29.06.2010 г. при подаване на годишна декларация по чл. 92, ал. 2 от жалбоподателя. За така констатираното нарушение, на „****” ООД е съставен акт (АУАН), въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна и след проведено съдебно следствие, Районен съд - Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение вида и размера на наложеното наказание, районният съд е приел, че административнонаказващият орган правилно е наложил наказание в размер на предвидения в санкционната норма минимум, съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН и при спазване целите на административното наказване по чл. 12 от с. з., като не е намерил основание за третиране на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради което е потвърдил НП.

Административен съд – Перник не споделя така изложените доводи на въззивния съд, поради следните съображения:

Налице е съществено процесуално нарушение при издаването на наказателното постановление, обуславящо неговата незаконосъобразност, изразяващо се в неспазване на императивните изисквания на нормата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, предвиждащи изискването в наказателното постановление да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени с извършеното административно нарушение. Настоящата инстанция намира, че наказателното постановление не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в НП не е посочен законов текст, визиращ конкретен състав на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, който е бил осъществен с извършеното деяние и за което именно е било наложено административното наказание глоба в размер на 500 лв. с издаденото НП. Налице е непосочване на законна разпоредба. Това е така, тъй като в издаденото НП, с което е наложено административното наказание глоба в размер на 500 лв. на жалбоподателя, е посочено, че НП се издава, на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО, за нарушение на чл. 92 от ЗКПО. Нормата на чл. 92 от ЗКПО съдържа шест хипотези, в които са уредени различни изисквания към данъчно задълженото лице. Посоченият законов текст в обжалваното НП - чл. 92 от ЗКПО, като обща норма не би могъл да бъде самостоятелно правно основание за възникването на административно-наказателна отговорност по него. Неспазването от страна на административно-наказващия орган на изискването на цитираната норма от ЗАНН - чл. 57, ал. 1, т. 6, в издаденото наказателно постановление да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени с извършеното административно нарушение, води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, доколкото районният съд в производството по обжалване на наказателни постановления по реда на чл. 59 - 63 от ЗАНН, следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Като установяването в хода на описаното в наказателното постановление административно нарушение предполага индивидуализацията на съответното административно нарушение, съобразно всички изисквания на чл. 57 от ЗАНН.

Докато законът в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН дава възможност на административно-наказващия орган да издаде наказателно постановление, макар в акта за установяване на

административно нарушение да е допусната нередовност, стига да е установено по безсъмнен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя, то това положение не се отнася до издаденото наказателно постановление, при което административно-наказващият орган следва да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 6, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество.

Отделно от изложеното по-горе в обжалваното решение, въззивния съд сам е квалифицирал извършеното нарушение, като такова по чл. 92, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗКПО. С оглед на това е достигнал до извода, че жалбоподателя "*****"ООД е осъществил от обективна и субективна страна състава на това нарушение. В разглеждания случай се касае за юридическо лице, поради което няма как да се изследва въпроса за субективната страна на извършеното нарушение. Отговорността, която законът възлага на данъчно задължените лица по реда на чл. 261 от ЗКПО, във връзка с чл. 83, ал. 1 ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция срещу определени противоправни прояви и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на задължение към държавата.

С оглед изложеното, като е достигнал до различни изводи, районния съд неправилно е изтъквал и приложил закона. По изложените съображения, настоящия състав на касационната инстанция намира, че решението, е неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Делото е изяснено от фактическа страна, поради което следва да се постанови решение по същество, с което да се отмени наказателно постановление НП № 0106948/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, вр. с чл. 221, ал. 2, пр. II и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административния съд – Перник

Р Е Ш И:

Отменя решение №232/30.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 59 по описа за 2011 г.. на районен съд Перник и вместо него

Отменя изцяло наказателно постановление № 0106948/29.11.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП–София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:1. /п/

2. /п/